

з'явитися);

– згладжування – базується на реалізації принципу kota Леопольда “Давайте жити дружно!” або принципу “Не потрібно розхитувати човен!”. Хоча проблема, яка лежить в основі конфлікту, не вирішується, може наступити тимчасовий спокій. Рано чи пізно негативні емоції, які накопичуються, невіршення проблеми можуть призвести до вибуху та розгортання конфлікту;

– примушування – полягає в намаганні примусити іншого прийняти свою точку зору, намаганні отримати перемогу в конфлікті;

– компроміс – характеризується прийняттям, до певної міри, точки зору іншої сторони. Позитивним є те, що здатність до компромісу в критичних ситуаціях є цінною. Але такий підхід з часом може призвести до незадоволення “половинним” рішенням і поновлення конфлікту;

– вирішення (улагодження, розв'язання) – полягає у намаганні улагодити конфлікт на основі вирішення проблеми, яка лежить в його основі. Вирішення конфлікту можливе тільки на основі співробітництва, яке базується на впевненості сторін конфлікту в тому, що розбіжності в поглядах є закономірними і сторони визнають право один одного на особисту думку, позицію та готові зрозуміти один одного, що дає можливість аналізувати причини розбіжностей і знайти прийнятний для всіх вихід. Той, хто опирається на співробітництво, не намагається досягти своєї мети за рахунок іншого, а шукає вирішення проблеми.

Використані джерела

1. Карнегі Дейл. Як завойовувати друзів та впливати на людей. Харків : Промінь, 2001. 560 с.
2. Джелалі В. О. Психологія вирішення конфліктів: навч. посібник. Харків-Київ : Р.И.Ф., 2006. 320 с.
3. Дубравська Д. М. Основи психології: навч. посібник. Львів : Світ, 2001. 296 с.
4. Дуткевич Т. В. Конфліктологія з основами психології управління: навч. посібник. К. : Центр навч. літератури, 2005. 456 с.

Юлія ЛУЦИК

здобувачка освітньо-професійної програми

«Публічне управління та адміністрування» ТНЕУ

Науковий керівник – д.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ТНЕУ Сергій НАДВИНИЧНИЙ

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ

Основна теза наукової публікації – це те, що дистанційне навчання для публічних службовців можна якісно організувати і забезпечити їх активну участь у процесі отримання нових знань. Водночас, важливим у цьому процесі є: власна мотивація публічних службовців; інформаційні ресурси, що зараз

активно використовуються та сприяють покращенню дистанційного навчання; визначення навчальних курсів, які публічний службовець планує вивчити. Крім того, слід врахувати такі моменти: чи проходить публічний службовець навчання в магістратурі публічного управління і в її межах для посадовця організовується дистанційне навчання, або публічний службовець займається самоосвітою і в межах щорічного підвищення кваліфікації сам може визначати ресурси для дистанційного навчання. Розглянемо особливості організації навчання публічних службовців у цих двох випадках.

У сучасному світі інформаційних технологій, науково-технічного прогресу та інновацій особливо актуальним постає питання посилення ролі дистанційного навчання у процесі підготовки публічних службовців. У зв'язку із впровадженням по цілому світі, і в Україні у тому числі карантину через поширення COVID-19, дистанційне навчання стало однією із основних форм отримання нових знань, ефективної співпраці між здобувачами та викладачами.

Серед інформаційних ресурсів, які сьогодні досить активно використовуються у процесі професійного навчання публічних службовців і забезпечують зворотній зв'язок слід виділити (ZOOM (<https://zoom.us>), Щоденник (<http://shodennik.ua>), GOOGLE classroom (<https://classroom.google.com>), moodle (<https://moodle.org/>). Якщо говорити про самоосвіту публічних службовців, то тут також є досить великий вибір навчальних платформ із значною кількістю різноманітних курсів, пройшовши які можна отримати знання, здати іспит і отримати відповідний сертифікат із зазначенням дати проходження підсумкового іспиту; кількості годин, що зайняв курс; перелік модулів, які розглядались впродовж курсу. Серед таких інформаційних ресурсів слід виділити відкриті онлайн курси (Coursera (<https://www.coursera.org>), EdX (<https://www.edx.org>), Udacity (<https://www.udacity.com>), Prometheus (<http://prometheus.org.ua>), ВУМ (<https://vumonline.ua>); навчальна платформа HELP (<http://help.elearning.ext.coe.int/>), навчання для громад (<https://edu.cid.center/>), Eduget (<https://www.eduget.com/>) та платні курси Future Learn (<https://www.futurelearn.com/>).

Перший вид інформаційних ресурсів є більш корисним для молодшого покоління (школярів та студентів, ефективно можна використовувати для здобувачів магістратури публічного управління), оскільки забезпечує постійне спілкування з викладачем та можливість отримати відповіді на важливі питання. Крім того, не варто забувати за viber, messenger, e-mail та інші.

Другий вид інформаційних ресурсів є більш корисним та може ефективно використовуватись старшими людьми, які маючи уже відповідну вищу освіту і бажають отримувати додаткові знання у контексті підвищення своєї професійної кваліфікації.

Однією з ефективних платформ для дистанційного навчання публічних

службовців, що отримують відповідну освіту є GOOGLE classroom [1]. Викладач формує віртуальних клас для групи в якому вказує предмет, по якому буде відбуватись навчання, а також назву групи. Окрім того, викладач займається наповненням сторінки класу. По-перше, приєднує всіх здобувачів до такого віртуального класу; по-друге, добавляє матеріал для навчання та завдання на перевірку знань.

На головній сторінці класу є декілька основних пунктів: «Потік», «Завдання», «Люди», «Оцінки». У «Потоці» як викладач, так і здобувачі можуть писати певну інформацію, що стосується навчальної дисципліни; задавати питання загального характеру; подавати оголошення про наступну дату навчання. У «Завданнях» виставляються матеріали для вивчення навчальної дисципліни, а також завдання для перевірки знань здобувачів по опрацьованому матеріалі. Матеріали можуть бути розміщені у форматі Word, Exsel, PowerPoint, а також відео з YouTube. Завдання, які подаються можуть мати термін виконання. Коли викладач формує завдання, то може й встановити крайній термін його виконання. У випадку, коли здобувач виконає завдання із запізненням, викладач буде про це повідомлений. Також кожне завдання може мати відповідну кількість балів, які здобувач може отримати за умови вчасного і якісного виконання завдання. Після перевірки викладач виставляє відповідні бали за виконану роботу і надсилає оцінку здобувачеві.

У свою чергу, здобувачі на цій платформі мають можливість задавати персональні питання викладачеві за темою навчання. Побачити відповіді своїх одногрупників, але тільки після того, як самі вирішили завдання; побачити загальний рейтинг групи. Однак, зазначимо, що на даній платформі неможливо провести онлайн конференцію, чи провести онлайн лекцію для здобувачів. Можна тільки прикріпити відео файл з навчальною лекцією по темі. Для онлайн конференції більш ефективними є такі платформи як: ZOOM, Viber, Skype.

Для самоосвіти публічних службовців корисною є платформа Prometheus (<http://prometheus.org.ua>), де є досить багато курсів, що стосуються публічного управління та адміністрування, зокрема: «Ефективна взаємодія органів місцевого самоврядування з громадськістю», «Децентралізація: від патерналізму до відповідального розвитку», «Політики: як обирати, аби не шкодувати», «Підготовка та впровадження проектів розвитку громад», «Основи державної політики». Так, курси можна проходити у будь який зручний час; є можливість здати іспит та по завершенню навчання, за умови успішного складання іспиту отримати відповідний сертифікат.

Отже, використання інноваційних освітніх платформ дає можливість викладачу завжди бути на зв'язку із здобувачами, особливо в умовах карантину, а здобувачам займатись самоосвітою; більш ефективно використовувати час; обмінюватись актуальною інформацією та необхідними матеріалами для освоєння навчальних дисциплін.